

Nr 469.

Godkänd av första kammaren den 18 juni 1920.

Godkänd av andra kammaren den 18 juni 1920.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om hyresvärdestegringskatt jämte i ämnet väckta motioner.

(Sammansatta stats-, bevillnings- och första lagutskottets utlåtande nr 3.)

Till Konungen.

Uti en till riksdagen den 12 mars 1920 avlåten proposition, nr 315, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till förordning om hyresvärdestegringskatt.

I samband med propositionen har riksdagen till behandling förehått sex i anledning av densamma väckta motioner.

Under åberopande av härvid fogade utlåtande nr 3 av sammansatta stats-, bevillnings- och första lagutskottet, vilket utlåtande av riksdagen godkänts med den ändring, som innefattas i den av herrar A. C. Lindblad m. fl. vid utlåtandet fogade reservation, varuti ordet »före» å stadgandets andra rad skall ersättas med ordet »för», får riksdagen, som icke kunnat godkänna det i propositionen innefattade förslaget till hyresvärdestegringskatt, anmäla, att riksdagen, i anledning av samma proposition och den i ämnet av herr Pettersson i Södertälje väckta motion, för sin del antagit följande

Förordning

om byggnadsskatt.

1 §.

För beredande av medel till främjande av bostadsproduktionen skall under vartdera av åren 1921 och 1922 i städer, köpingar och andra samhällen, där byggnadsstadgan för rikets städer är gällande, till staten utgöras en särskild skatt, benämnd *byggnadsskatt*.

2 §.

Byggnadsskatt skall samtidigt men utan sammanblandning med den allmänna bevillningen påföras den, som ifrågavarande år är pliktig utgöra bevillning för bebyggd annan fastighet än jordbruksfastighet och utgår med 20 öre för varje fulla 100 kronor av det särskilda taxeringsvärdet, som vid 1918 års taxering åsatts åbyggnaden.

Finnes ej särskilt värde åsatt, utgår skatt med 15 öre för varje fulla 100 kronor av fastighetens hela taxeringsvärde för nämnda år.

3 §.

Åbyggnad, som icke blivit för år 1918 taxerad, är fri från byggnadsskatt. Om åbyggnad, som blivit för nämnda år taxerad, åsatts ett taxeringsvärde icke överstigande 10,000 kronor eller, om särskilt värde ej finnes, fastighetens hela taxeringsvärde ej överstiger 15,000 kronor, vare sådan fri från byggnadsskatt. Överstiger taxeringsvärdet i förra fallet 10,000 kronor och i senare fallet 15,000 kronor, utgår byggnadsskatten blott för den del av taxeringsvärdet, som överstiger sagda belopp.

4 §.

Byggnadsskatten debiteras, uppbäres och redovisas i enahanda ordning som bevillningen och i samband med denna.

Skattebeloppet upptages i särskild kolumn i taxeringslängden.

5 §.

Besvär rörande tillämpningen av denna förordning anföras och fullföljas på sätt i gällande uppbördsreglemente är föreskrivet för klagan över obehörig eller oriktig debitering.

6 §.

Därest efter anförda besvär över prövningsnämnds eller kammarrettens beslut eller eljest fastighetens taxeringsvärde ändras eller fastighet varder för år 1918 åsatt taxeringsvärde, vidtages den jämkning i redan påförd byggnadsskatt eller den påföring av sådan skatt, som därav må föranledas.

7 §.

Övriga för tillämpningen av denna förordning erforderliga föreskrifter meddelas av Konungen.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1921.

Stockholm den 18 juni 1920.

Med undersåtlig vörndnad.
